

snærede i unødvendige Baand, enhver kan udarbejde den Plan, der efter hans Mening er den bedste. Det er det, man i Kommissionen er gaaet ud fra lige fra først til sidst, og det er det, der er blevet forhindret ved, at den højtærede Minister har forelagt sit Lovforslag oppe i det andet Ting. Derved har Ministeren bragt os og Kommissionen i det hele i en meget stor Vanskelighed, og det er denne Vanskelighed, jeg havde haabet, han vilde have ryddet ud af vor Vej ved at sige et Ord i Dag om, at han vilde gøre sit til at rette den Fejltagelse, som er kommen til at foreligge for os, og som vi jo ikke have haft nogen som helst Indflydelse paa.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg maa meget bestemt benægte, at der er begaaet nogen som helst Fejltagelse ved Udarbejdelsen og Forelæggelsen af Forslaget om Flytningen af Centralværkstederne, som nu foreligger i det andet Ting — meget bestemt. Naar Forslaget er fremsat nu, er det, fordi jeg er af den Overbevisning, at det vilde være ganske uforvarsligt ikke i den nærmeste Fremtid at gaa til en Bestemmelse om Flytning af de skandaløse Centralværksteder, vi nu have, og naar jeg har kunnet gøre det uden Hensyn til den om Personbanegaarden nedsatte Kommission, er det, ud fra den Betragtning, at disse to Spørgsmaal, Personbanegaardens Beliggenhed og Centralværkstedernes Beliggenhed, ikke have det allerfjerneste med hinanden at gøre.

Bojsen: Paa dette Tidspunkt af Mødet skal jeg fatte mig meget kort. Der er dog et Par Bemærkninger, jeg ønsker at fremsætte. Naar man sammenligner Jærnbanelovgivningen af 1894 med den Serie af Jærnbanelovforslag, som vi nu staa over for, vil den forskellige Karakter, som disse to samlede Lovgivningsarbejder have, være iøjnefaldende. Medens Jærnbanelovene af 1894 væsentlig satte sig til Øjemed at tilvejebringe ny Jærnbaneanlæg til Tilfredsstillelse af ny Egne og ikke gik væsentlig ud derover, tilsigte de Jærnbanelovforslag, som nu foreligger, og som gaa ud paa Anvendelse af et lignende Beløb, saa at sige udelukkende at tilvejebringe Forbedringer af de nuværende Linier uden at drage ny Linier ind i Jærnbaneanettet. Det er selvfølgelig en langt mere taknemmelig Opgave at arbejde i det første Spor, tilfredsstille ny Egne, som trænge til Jærnbaneanlæg, end blot at forbedre bestaaende Anlæg, i hvilke

den paagældende Egns Beboere have liden eller ingen Interesse, og det er derfor meget naturligt, at Bevillingsmyndighederne have noget mere Betænkelighed ved Anvendelsen af meget store Summer til disse sidste Formaal, og det vil vist ogsaa blive Tilfældet ved Behandlingen af den foreliggende Sag. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at baade Rigsdagen i det hele og — lad mig sige til — Opinionen Landet over og særlig Pressen har stærk Skyld i de betydelige Krav, der fremkomme. Vi have jo siddet her og hørt paa Klager over Jærnbandedriften i det uendelige, og naar en har mødt en eller anden Ulempe paa Banen, er det straks Banens Drifts Skyld, og det har været ligefrem Tendensen i vor Presse at skildre denne Skyld med de mest skrigende Farver. Men saa kommer Svaret, og vi kunne ikke vente noget andet Svar fra Jærnbanebestyrelsens Side end: Giv os Penge til at gøre det langt, langt bedre, til at tilfredsstille alle de mangfoldige Klager, der regne ned over os. Dersom alle disse store Fordringer, der nu foreligger fra Jærnbanebestyrelsens Side, kunde blive en Lære for baade os og alle udenforstaaende om ikke at være slet saa højroastede med Klagerne over, hvad Jærnbanerne ikke formaa at yde, tror jeg, der vilde være udrettet ikke saa ganske lidt. Til syvende og sidst er det jo nemlig den store gennemgaaende Trafik, som disse Foranstaltninger ville komme til gode, Befolkningen i snævrere Kredse vil kun komme til at føle forholdsvis lidt Udbytte af de betydelige Bekostninger, som der her foreligger Forslag om. Det — kan jeg føje til — er for øvrigt ogsaa en af Følgerne af de stærkt nedsatte Jærbanetakster, at Trafikken tager saaledes til, at disse store Krav nu komme, baade til Anskaffelsen af meget nyt Materiel og til Ombygninger og Forbedringer. Jeg gaar ud fra, at man med nogen Betænkelighed ser paa Anvendelsen af disse særdeles store Summer, og jeg kan heller ikke andet end være med til at opfordre det Udvalg, der skal behandle Sagen, til at tage under Overvejelse saa meget som muligt, hvad vi kunne naa i Retning af Besparelse og Indskrænkninger af disse overordentlig store Anlæg. Jeg skal ikke komme ind paa Detailler, paa de enkelte Forslag, der foreligger. Ogsaa jeg kunde være tilbøjelig til at tro, at en forbedret Route fra Aarhus til Kalundborg kunde fri os fra nogle af de allerstørste Bekostninger og først og fremmest for den store Jærnbanebro over